

Nhân Sao Chúa Bỏ Con?

(Tv. 21)

NGUYỄN BÁCH

$\text{♩} = 78$

Suốt ngày đêm con đã kêu xin, mà Chúa ơi sao chẳng nghe

Suốt đêm ngày con đã kêu xin mà Chúa

lời? Chúa hỏi, Chúa ơi! Nhân sao Chúa nỡ bỏ con?

ơi sao chẳng nghe lời? Người hỏi, Chúa ơi! Nhân sao Chúa nỡ bỏ con?

Ad libitum

1. Tổ phụ con đã không hổ người, vẫn luôn ngóng trông Người, Luôn kêu

2. Số phận bao đắng cay Chúa ơi! Nhân loại gớm ghê con: "Sao Chúa

3. Xin đừng xa cách con Chúa ơi! Khổ đau đã đến gần. Chúa xa

4. Thân thể con nát tan rã rời cũng như nước tuôn rơi. Đây tim

5. Quân thù vây khốn con tứ bề, chúng nhạo báng khinh chê. Chân tay

6. Những kẻ luôn kiêu ngạo thánh Người, hãy mừng hát vang lời. Thiên Chúa

7. Thế hệ sau sẽ cung chúc Người, sẽ lên tiếng ca ngợi. Ôi Thiên

1. xin nên Người đã cho thoát. Nên Chúa ơi, hãy ra tay cứu giúp! (Suốt ngày...)

2. người không màng chỉ ra tay? Người đã cậy Chúa người sao không cứu?"
3. con, ai người sẽ cứu giúp? Đây tiếng con thét gào Người thương đến!
4. con mỗi mòn như tan nát, Môi lưỡi con héo khô tựa đất chết.
5. con, chúng dùng đinh đâm thấu. Khăn áo con, chúng chia nhau bắt lấy.
6. người sẽ ngự trị vinh hiển. Muôn nước kia sẽ quỳ phục Danh Chúa.
7. Chúa, bao quyền uy khôn sánh! Tay Chúa hoàn tất bao là kỳ công!